

INTERVIEW

foto s. Philip Verhaege

Maurizio Pugno & Luca Giordano

Due trovatori blues musicale! Twee muzikale bluestroubadours!

door Philip Verhaege

Italië is meer dan alleen maar de ideale vakantiebestemming. Het land van voetbal, pasta's, pizza's en wijn barst reeds decennialang van getalenteerde artiesten. Denken we bijvoorbeeld maar aan Bobby Solo, Eros Ramazzotti, Laura Pausini en andere Pavarotti's. De Italiaanse muzieksce­ne herbergt zelfs een - weliswaar beperkt - bluescircuit. Italië staat dus niet meteen bekend als het walhalla van de blues, maar zowel Maurizio Pugno als Luca Giordano hebben hun plaats binnen de Europese bluestop. Ze behoren tot de fijnste hedendaagse Italiaanse gitaristen. Ze zijn zeer gegeerde backingmuzikanten en ze hebben elk nogal wat succes met hun solocarrière en -albums.

Luca Giordano reist voortdurend over en weer tussen Abruzzo en Chicago. Hij speelt met, en begeleidde onder meer Big Jack Johnson, Billy Branch, Eric Davis, Lurrie Bell, Bob Stroger, Bonnie Lee, Carlos Johnson, Junior Watson en Matthew Skoller. Maurizio Pugno is een rasechte 'cantautori' (songschrijver) en begeleidt met zijn 'Organ Trio' onder andere Tad Robinson, Mark DuFresne, Sugar Ray Norcia, Kellie Rucker en Miz Dee Logwood. Deze globetrotters zijn niet echt muzikale romantische zielen, maar eerder zielsverwanten. Het patent van de Italiaanse blues is dus niet langer exclusief in handen van Enrico Crivellaro, Ruddy Rotta, Mike Sponza of Guitar Ray.

Heren, hoe goed kennen jullie elkaar eigenlijk?

Maurizio: "Luca en ik zijn heel goede vrienden. Ik kon zijn vader wel zijn, maar de muziek trekt zich duidelijk niets aan van dat leeftijdsverschil. Ik denk dat ik Luca voor het eerst heb ontmoet in 1999. Ik speelde met mijn toenmalige band, het Rico Blues Combo, in Abruzzo. Luca was een jonge kerel die toen al heel wat kwaliteiten had en zijn eigen weg aan het zoeken was."

Luca: "Ja, dat klopt. Ik ken Maurizio van toen ik ongeveer twintig was. Ik hing toen vaak rond in enkele clubs van de 'Adriatic Sea

Side Scene'. Ik had het geluk om Pugno en zijn band te zien optreden. Ik hield echt van zijn stijl."

Jullie komen uit verschillende regio's. Kunnen jullie ons wat duiding geven?

Luca: "Ik ben geboren in Teramo, Abruzzo, Midden-Italië, een klein

stadje dicht bij de zee en de bergen. Mijn ouders zijn beide afkomstig uit Calabrië, Zuid-Italië. Ik voel dat er ook nog zuiders bloed door mijn aders stroomt. Abruzzo is wel de plek waar ik begon te spelen en mijn eerste podiumervaringen opdeed. Dat is trouwens niet ver van Umbrië, de streek waar Maurizio vandaan komt. Op die manier hadden we de gelegenheid elkaar een paar keer te ontmoeten."

Maurizio: "Ik woon dus in Umbrië, het groene hart van Italië. Mijn geboortedorp Gubbio is een klein dorp met een middeleeuws karakter. Ik ben opgegroeid met muziek. Ik studeerde aan de technische school, werk als tekenaar en trouwde met de verkeerde vrouwen. Als kleine jongen kreeg ik een ernstig verkeersongeval. Een groot deel van mijn jeugd bracht ik dus in het ziekenhuis door. Ik werd, rond '78, echt verliefd op muziek en deze verliefdheid zou mij nooit meer loslaten. Mijn vader kocht mij een bandrecorder en enkele rockalbums. 'Made In Japan' van Deep Purple en 'Déjà Vu' van Crosby, Stills, Nash & Young heb ik letterlijk grijs gedraaid. Vanaf toen kon ik mijn gedachten op niets anders meer toespitsen. Ik sloot mij op in mijn